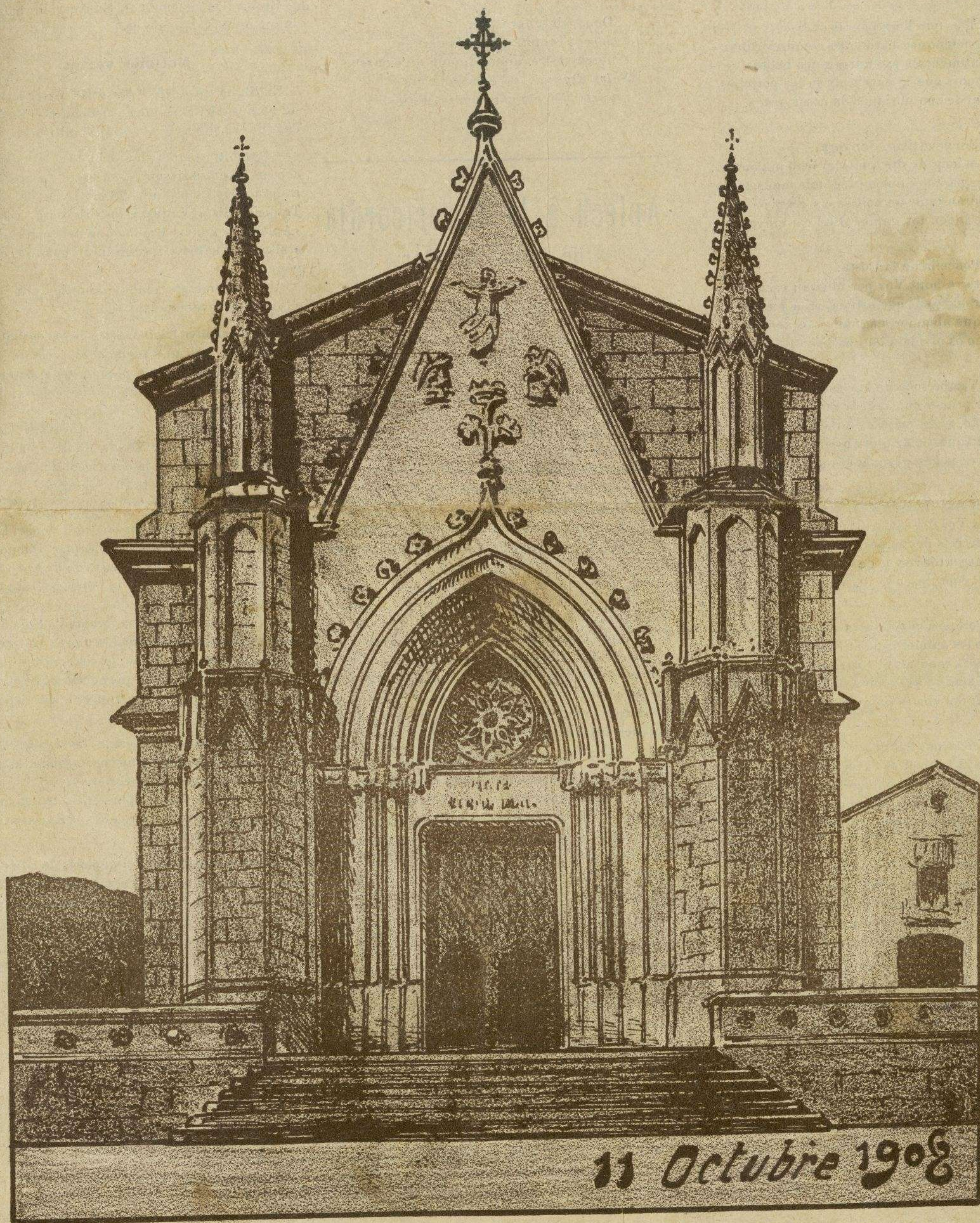

LA BANDERA REGIONAL

"Aplech" á la Misericordia

Fatxada del Santuari

A la Verge de la Misericordia

¡Salve, salve, Regina;
poncella de la costa; estel del mar!...
El meu esprit per Vos avuy delira;
mes... no'm sento felis. La meva lira,
com altres qu'heu sentit, no sab vibrar.

Y es que llurs pobres cordes
no arrenquen harmonies, tendres cants,
sentimentals preludis, notes belles,
remors que al esprit obren les portelles
y el deixen ubriagar de coses grans.

Pro os estimo, Senyora,
y os haig de dir quelcóm be ó malament.
Les paraules que surten dels meus llavis
podrán tenir de pobres els ressavis
pro tenen tot l'amor d'un cor creyent.

Poncella de la Costa:
la terra hont Vos per niu vau escullir,
terra de gent que estima, creu y espera,
la que ab amor magnánim os venera
y no os olvidará en l'esdevenir.

¡També soch de la Costa!
Per primer cop vegi la llum del sol
arrán, arrán mateix de Barcelona
y d'aquest mar que ab cants os acarona
les ones han gronxat el meu bressol.

¡Volar veig les gavines
com Vos del camaril també veyeu;
y en nits de tempestats desenfrenades
el neguitós remor de les onades
tant com l'escolto jo, Vos l'escolteu!

Perque sou timonera
que les ànimes guía al Etern port,
guarda mon pit el vostre escapulari;
l'enamorat cor meu es relicari
hont del vostre palau guardo el recort.

Encar petit, venía
y veyá en vostres llavis un somris;
al vostre front, blancors que m'extassiaven;
als vostres peus, fidels que os aclamaven
y al vostre entorn, clarors de Paradís.

Roméus ab quins anava,
sens respectar mon éxtassis d'infant
em deyan:—Canta, nen —Jo no'n sabia
pro pensava mirantvos, Verge pía:
—Be prou que os cantaré quan seré gran...

Demá será de festa,
de bouança, d'amor y de cançons.
A rendir homenatge á llur Regina
vindrá de tots els pobles de Marina
l'exércit de les patries tradicions.

Vindrán ab les banderes
que han d'arborarles en futurs combats,
la honorable senyera de la patria
que tan aquell exércit idolátria
com emb'ema de fe y de llibertats.

Com ells pensen, jo penso;
y encar qu'entre tots siga el mes humil,
deliro jo també per visitarvos,
tenirvos ben aprop, les mans besarvos;
¡si es tot un Cel el vostre camaril!

A Vos els cors os cauten,
y os canta la rosada y els aucells
y os canta'l mar y os canten les poncelles,
y os canta el cel y os canten les estrélles,
l'himne dolç, l'himne bell entre'ls mes bells.

Demá ab santa follia,
á chor os cantarán mils de carlins
l'himne vostre, aquell himne qu'extassia:
Salve Regina... tal com cada día
ressona pels penyals montserratin.

P. G.

Aplech á la Misericordia de Canet de Mar

Programa

A les nou y mitja del matí, arribada á Canet
del tren extraordinari, que sortirà de Barcelona á
les vuyt.

Manifestació desde l'Estació de Canet fins al
Santuari de la Verge de la Misericordia.

Missa, Benedicció de la Senyera de la Joventut
Carlista de Mataró, y sermó.

Concert per les Bandes y Chors.

Banquet servit per l'acreditat fondista en Fran-
cisco Reus, amo de la «Maison Dorée» de Mataró.

Gran mitin de propaganda en el que hi pendrán
part els senyors don Pere Llosas, don Miquel
Junyent, don Marián Bordas, don Llorens M.^a
Alier, diputats á Corts; don Lluís Argemí,
don Joan Pelfort, don Joseph Vilahur, diputats
provincials, y don Joan M.ª Roma director de
LA BANDERA REGIONAL, don Manel Puigrefagut,
president de l'Agrupació Escolar Carlina de Bar-
celona, y don Joan Viza, de la Joventut Carlista
de Barcelona.

Gran concert, fochs artificials japonesos y gran
ball de sardanes.

No poden esser més falagueres les impresions
que tenim, respecte de la gran festa carlina qu'es
prepara á Canet; de modo que creyem ab fo-
nament que será un acte de gran ressonancia,
que farà que l'orze d'Octubre de 1908 sigui
considerat com una data memorable per la Comu-
nió Tradicionalista, en els districtes de Mataró-
Arenys- Granollers.

Demá, diumenge, s'haurán pogut convencer, els
qui encara no ho estiguin, de que allá ahont se
reuneixen els carlins hi regna sempre el major
ordre, y de que la verdadera fraternitat y amor
cristianés regnan, d'un modo remarcable, en la
gran familia Tradicionalista.

Festa de pau y amor es la que celebrarán els
carlins llevantins á Canet. Si Deu ho vol, allí,
milennars de carlins prestarém homenatge á la
Senyera de la Tradició, simbol de nostres afectes,
y allí podrán sentir els fills d'aquestes comarques
les nostres salvadores doctrines, y pensantles y
meditantles podrán persuadirse de que les deni-
grants frases ab qu'els nostres enemichs parlen
del carlisme, no son més que falornies y quientos
de vella xaruga.

Contrassenyes pel dinar

S'han posat á la venda els *vales* pel dinar, en
la Joventut Carlista de Mataró, carrer d'en Pujol,
número 10; en la Joventut Carlista de Barcelona,
Riera de Sant Joant, número 22; en casa de
D. Joaquim Vives, Rial 26, Arenys de Mar y en
Granollers en el Círcol Tradicionalista Vallessà.

El preu de dits *vales* és de **3'50 Ptes.** y el
Menú será el següent:

• Arrós Montanyesa.—Peix á la Romana.—
Rosviff.—Fruita, galetes y formatje y vins.

En les immediacions del Santuari hi haurá un
bne montat servey de café y refreschs.

Noticies varies

El día de l'Aplech el *Ressó de l'Avior* publicarà
un número extraordinari, dedicat á la festa, que
contindrà bonichs gravats y escullit text.

—Les últimes noticies rebudes de Granollers
acusen un entussiasme gran entre els nostres co-
rreligionaris; son ja uns 70 els socis del «Círcol
Tradicionalista Vallessà» inscrits pera assistir al
«Aplech» y aquets y molts que dels pobles vehins
assistirán á la festa, portarán un nombrós contin-
gent.

Hi ha contractats molts carruatjes y alguns d'
ells serán convenienment adornats.

—Serán moltes les banderes de les entitats ger-
manes, que anirán á acompanyar á la de la Jo-
ventut Carlista de Mataró, en la seva festa; entre
altres, les de la Joventut de Barcelona, Círcol
Carlí de Sans, la de «La Margarita» de Gracia,
Joventut d'Igualada, la de la Joventut Carlista
de Vich, Joventut Carlista de Manresa, la dels jo-
ves carlins de Calella, la del Círcol de Capellades
que portará l'entussiaista Sr. Masagué.

Aquestes son les que sabem fins avuy.

—L'entussiaista y distingit correligionari D. An-
toni de Porta, s'ha dignat acceptar l'honorífica
distinció, que li feu la Comissió de l'«Aplech á la
Misericordia», d'apadrinar la hermosa Bandera de
la Joventut Carlista de Mataró.

—La Comissió Organizadora de l'«Aplech á la
Misericordia» de Canet de Mar, prega á totes les
entitats y prempsa carlina, que's donguin per in-
vitats al «Aplech», encar que per descuit involun-
ta-ri haguessin deixat de rebre la corresponent
invitació.

—El Sr. D. Joseph Erasme de Janer, Qüefe
Regional de Catalunya, ha promés honrar ab sa
assistencia l'«Aplech» de Canet.

Sabem també d'altres personalitats del carlis-
me que hi assistirán, entre elles, l'Excelentíssim
Sr. Duch de Solferino.

—Entre'ls nostres correligionaris de Sans reg-
na una gran animació. Passen de 100 els socis
que assistirán al Aplech. Ab ells anirá la ja céle-
bre banda de cornetes y tambors, que tan contri-
buí al brill dels passats Aplechs.

—De Calella ens diuen que passen de 400 els
carlins que anirán demá al Aplech de Canet. Els
joves lluhirán una hermosa bandera y en la ex-
pedició hi figurarán varies senyoretas ab boina
blanca.

—Les Juntas directives del «Foment Catalanis-
ta» y «Centre Católich» de Canet de Mar han en-
viat á la Comissió organizadora expressives comu-
nicacions adherintse a la festa, y oferintse pera
rebre entussiaísticament als qui vulguin visitar els
seus locals.

Además han acordat adornar els balcons de
dites societats.

Nostres, també en nom de la Junta organiza-

dora els donem les gracies, y tindrem molt gust de visitar aqueixes importants y simpàtiques societats.

—De Tordera y altres pobles dol voltant, rebem noticies de que la gentada que anirà al Aplech será molt grossa. Tant es aixís, que á totes les estacions del trajecte s'han dat ordres de que no falti pas lloch en els primers trens del matí.

Noticia interessant

Com saben nostres lectors, á Sant de Feliu de Llobregat, hi ha un Círcol Tradicionalista, pròxim á inaugurar-se. Donchs be; el diumenge, día 18 del present mes tindrà lloch la seva inauguració oficial, ab assistència del digníssim Qüefe regional, don Joseph Erasme de Janer.

La festa será solemne y atractiva.

Al dematí á les 8, missa de Comunió ab plàtica. A les 10, ofici solemne ab sermó. A les 12, excursió á l'Hermita de la Salut, hont tindrà lloch un dinar de campanya y després un pet de sardanes. A les 4 mitin á Sant Feliu, en el «Clós den Ribas» hont pronunciarán discursos els Srs. Junyent, Argemí, Trias, Puigrefagut, Viza, Más y Bertran.

Els Círcols de Sans y «La Margarita» de Gracia, hi anirán en massa.

Del «Círcol Tradicionalista» y d'«El Loredan» de Badalona, hi anirà també gran contingent.

Ja ho sabeu, carlins: d'aquí á Sant Feliu se va y ve ab menos d'una pesseta, pujant al «Apeadero» del Passeig de Gracia.

—**Boines.**—Recomanem á nostres amichs l'acreditada gorreria del nostre amich y correligionari en Pau Termens (Plassa de la Llana, n.º 24) que acaba de rebre un bon sortit de boines de totes menes y tamanys y colors á preus inverossímils.

D'uns als altres

Els carlins ens reunim á Zumárraga, á Manresa, á la Gleva, á la Salut... sota 'ls plechs de nostra estimada Bandera, predicant nostres doctrines, pregant á Deu per nostra patria y cantant les glories de nostres majors.

Y'l nombre dels aplegats, y l'ordre que porten y l'entusiasme que manifesten, son pera nosaltres motiu de lligítim orgull y pels extranyes causa de justa admiració.

Els lliberals també celebren els seus actes: mitins, manifestacions...; sols que commemoren tristes hassanyes, com la den Mendizabal, ó fetxes vergonyoses com la de la Revolució de Setembre: perxó els resulten fracassos aclaparants.

No podia ser menys.

El recort de fets vergonyosos, execrables, no pot produir més que'l despreci de la gent honrada.

Els que commemoren fets aixís, ja sabem qui son: els fills lligítims dels qui'ls perpetraren.

RAMÓN O'COLLAGHAN VILANOVA

Comisión Organizadora

DEL

HOMENAJE á los VETERANOS CARLISTAS

A los Carlistas

La Comisión que suscribe, designada con el beneplácito del R..., por nuestro dignísimo Jefe Regional, segura de verse secundada por todos sus correligionarios y de un modo especial por las Juventudes Carlistas que, como ella, no pueden perder de vista que la actual reviviscencia de la gran Comunidad tradicionalista, más que á los desinteresados entusiasmos de la juventud reconoce por causa principal, por no decir única, el esfuerzo y el sacrificio cruento de los que en el pasado siglo levantaron una epopeya de grandezas, ha decidido solemnizar la fiesta onomástica de nuestro augusto Jefe en el presente año organizando un festival en justo homenaje á los héroes supervivientes de aquella heroica lucha.

El R..., honrándose á sí mismo y honrando á la gran familia carlista, instituyó la *Fiesta de los mártires*, ejemplarísimo y cristiano tributo á las almas de los que nos enseñaron cómo viven y cómo mueren los católicos, españoles y carlistas. A los camaradas de esos mártires, á los que á su lado lucharon y viéronles caer, á los jefes, oficiales y voluntarios de aquel Ejército de cruzados que causó la admiración de Europa y que, escapando á la muerte con el auxilio de la Providencia, con nosotros conviven y con nosotros pelean y nos alientan y nos confortan en el actual interesante combate de la paz, debémosles honra, agradecimiento y amor cuantos, por causas diversas, no pudimos compartir con ellos las penalidades de días memorables.

No anhelan, ciertamente, nuestros Veteranos ese homenaje de la juventud carlista: satisfechos de que sus sacrificios no cayeron en campo estéril, contemplan con sano orgullo la marcha semi-triunfal de los nuevos cruzados. Verdaderos prototipos de lealtad y de fortaleza, obedeciendo á los generosos impulsos de su corazón, rehuyen el tributo que les debemos y se hacen más dignos de él.

El relato de vuestras hazañas, heroicos voluntarios, ha sembrado en nuestras almas el germen del sacrificio, de la fé y del entusiasmo, porque la tradición oral es la tradición suprema, y vosotros sois sus únicos y fieles depositarios.

El Caudillo que os dirigió en los azarosos días de la pelea y que hoy empuña con igual tesón la Bandera Santa de las patrias libertades, en su afligido corazón de padre desterrado, siente como un rocío vivificador ante el espectáculo de la indestructible hermandad en que conviven los veteranos y los jóvenes carlistas, los educadores y los educandos, constituyendo la gran familia esperanza de la Patria. Y como padre y señor de esta familia sin igual asistirá en espíritu al *Homenaje* que en vuestro honor

preparamos para el día de su fiesta onomástica, y la Comisión no cree aventurado afirmar que su agrado será tanto más intenso cuanto mayor sea el número de sus leales soldados que se dignen recibirlo.

Venid todos, voluntarios de la Tradición, otorgad este honor á la juventud que os venera, que es un ejército bisoño, pero sano y sin ambiciones, el que quiere estar á vuestro lado y á vuestras órdenes, y expresaros su agradecimiento y su afecto cordial.

Y vosotros, jóvenes y correligionarios todos, cuantos anheláis el triunfo de nuestra santa Causa, alentad á esta Comisión para el mejor éxito de sus tareas, adherios al *Homenaje* y contribuid en la medida de vuestros recursos al esplendor de la fiesta.

Barcelona y Septiembre de 1908.

Bartolomé Trias, Presidente.—Pedro Vives, vice-presidente.—Lorenzo M.ª Alier, Luis Argemí, Juan M.ª Roma, Alejandro de Lacour, vocales.—José de Sitjar, Tesorero.—Jesús Condomines, Secretario.—Luis de Llanza, vice-secretario.

SUSCRIPCION

para sufragar los gastos de la fiesta en honor de los veteranos.

Don Jaime de Borbón, 500 pesetas.—Don Bartolomé Trias, 50.—Don Pedro Vives, 100.—Don Lorenzo M. Alier, 25.—Don Luis Argemí, 100.—Don Juan M.ª Roma, 25.—Don Alejandro Lacour, 50.—Don José de Sitjar, 100.—Don Jesús Condomines, 25.—Don Luis de Llanza, 200.

Continúa abierta la suscripción en la Administración de EL CORREO CATALÁN y en la Juventud Carlita, Riera de San Juan.

SEGONA ASSAMBLEA de la BONA PREMPSA

La honrosa representació que'm confiá LA BANDERA REGIONAL en l'Assamblea de la Bona Prempsa, celebrada últimament á Saragossa, m' obliga á escriure aquestes ratlles pera donar als seus lectors una idea general de lo allá succehit que per cert no va ser poch.

Comenso, y que Deu m'ajudi, porque en els temps que correm, pera parlar clar y no rellicsar es precis anar ab peus de plom.

Deixant de banda les sessions públiques, totes molt importants y interessantíssimes pels brillants discursos que s'hi pronunciaren, passem á examinar, ab tota imparcialitat, el treball realitzat per les seccions.

En dos camps ben distints y oposats estaven dividits els assambleistes: en l'un, hi formaven els carlins y els integristes; en l'altre els catòlics-lliberals ó mestissos, estant, respectivament en la proporció de 9 per 1. Els primers, com sempre, tenien de sa part la rahó; però si hem de ser frants, tinch de confessar ingénuament que'ns deixarem amagar l'ou pels segons. M'explicaré.

CANET DE MAR - Can de Santa Florentina

En la secció segona, qu'era la més important perquè's discutia el tema: «Criterio para discernir la mala prensa», estavem en gran majoria els catòlics que no comprenem certes intel·ligències del catolicisme ab el lliberalisme mes ó menos manso. Els mestissos, que's vegeren ben prompte la pedregada á sobre, pera evitar tota votació entaularen un llarch debat que tenia tots els caràcters d'una verdadera obstrucció, y que nosaltres, fets uns tontos de set soles, seguirem ab la major bona fé sens veure que aixís els ajudavem á guanyar la partida. Després d'haver perdut miserablement el temps y quan semblava que anavem directes á la votació, el Director del *Corbayon*, diari mestis que coneixia molt be el terreno que trepitjava, va deixar anar una *seguidilla* de disbarats pera donar lloch á que la Presidencia dongués per acabada—en vista del caràcter que prenía la discussió—la tasca de la secció aquella, sens que's pogués votar cap de les conclusions presentades pels dos bandos.

Si nosaltres, inadvertidament, no'ls haguéssim fet el joch, tot y estant els amparats per la Presidencia, el triomf hauria estat nostre; els mestissos haurien quedat derrotats en tota la línia, mentres que ara han triomfat en part, perquè han sapigut evitar el cop de mort que se'ls esperava. Tant de bo que aixó serxis de llissó pera lo successiu!

La qüestió principal, donchs; aquella que tenia de servir de base á les demés, va quedar sense resoldre; y per aixó es fácil deduir els resultats pràctichs que de l'Assamblea poden sortirne.

Si l'Assamblea tenia per fi principal fomentar la bona premsa y restar medís y influencia á la mala ¿cóm voleu, lectors, que consegueixi son objecte si comensa per no distingir l'una de l'altra?

La Comissió que's va nomenar pera que estudiés el modo de crear una Agencia d'informació telegràfica nacional y extranjera, exclussiva pera periòdichs catòlics ¿en quin criteri s'apoyará (si es que arriba á ser un fet) pera concedir els beneficis d'aquella informació? ¿Ab quin dret els concedirá als uns y els negará als altres, que fassin més ó menys el clerical?

No; hi ha que desenganyarse: l'Assamblea, si per una part ha pogut ser profitosa, per l'altra resultarà completament estéril. Mentres no's resolgui, per qui pot ferho, quins son els periòdichs catòlics, y quins son els no catòlics; quins son els bons y quins els dolents, faltará sempre el punt de partida que serveixi d'unió forta y indestructible entre'ls assembleistes. Y aquestes reunions de periodistes, pretenen els mestissos ferles servir de tapa-bruts del catolicisme... lliberal y de medi pera fomentar la premsa maurista.

Sols els carlins y integristes hi aném de bona fé á n'aquestes assembleas. Uns y altres estém disposats, en aquesta qüestió, á lluytar contra tota mena d'enemichs de la Esglesia, amáguintse sota'l ropatje que vulguin.

¿Ho voléu més clar, lectors? Donchs allá va: ó les Assemblees de la Bona Premsa serán netament antiliberals *sense distingos*, ó les Assemblees acabarán per ser una distracció pera passar el rato.

Aixó es lo que's veu; lo que veu tothom, lo que veuen els mateixos Prelats, y lo que dirien si poguessin, ó vulguesin...

En fi, nosaltres hi anarem ab bons desitjos, carregats de bona fé y de bones intencions, que may hem fet el sort á la veu dels Prelats.

Sten més últimes paraules pera agrahir profundament á la Junta organitzadora de l'Assamblea y á n'els entussiasstes carlins de Saragossa, les aten-

cions de que vaig ser objecte durant la meva estada á n'aquella hermosa capital.

A tots, grans mercés.

MANEL PUIGREFAGUT

Tornémhi

Ja s'ha acabat l'istiu. Ja han passat els mesos de calor que porten cada any una suspensió de la activitat política ab la consegüent falla de interessants noves diàries; ja tornen cap á Madrid tots els ministres, alts empleats y polítichs en general que han fruit les delícies del estiuetx escampant per les platjes y balnearis de la aristocràcia; ja aném á comensar una nova legislatura y... encara en Maura mana.

Veusaquí un cas com un cabás pera en Moret y en Romanones, poso per exemple.

L'ombra amenassadora del anunciat quinqueni de abstinencia, va prenent devant de sos ulls una negror aterradora que per ara no poden pas esvaír els fanalets de sortija del *bloch de les esquerres*, de la extrema democrática y de la coalició lliberal ab que havien pretingut enlluernar al país.

Aquestos dos personatjes del partit lliberal, havien decidit al comensarse l'istiu, iniciar una propaganda ultra sensacional *por Madrid y provincias* á fi de inclinar la opinió pública cap á les solucions radicals dels partits demócrates. Aravan á oficiar de Pontífices maxims de la llibertat, contant pera ajudarlos en la cerimonia ab un escolanet tan aixirit com en Melquiades Alvarez.

Jo sempre m'en vaig riurer. Son tants caps tants barrets y, encara que s'ho prenguessin de bona fé, no s'en surtirien de tot aixó dels blochs y les coalicions. Malament, donchs, poden sortirsen ara no guiantlos com no'ls guia altre ideal que el de assaborir el caldo gras de l'olla del poder.

Es impossible que s'hi entenguin perquè no'l voldrien donar reva y tots plegats tampoch hi cabrien.

Aquella propaganda que els lliberals ens havien anunciat pe'ls mesos d'istiu, no ha sigut rés. Segurament devien d'escuidársen tot prenent la fresca en els seus llochs d'estiuetg y per aixó, si se exceptüen un parell de mitins y banquets de principi de la temporada, ha quedat tot reduit á unes vetllades que ara organisa el comte de Romanones en diferents cassinos de Madrid, en les quals varis senyors hi donarán conferencies, explicant segurament com á novetat sensacional, qué cosa és aixó de la llibertat.

Y en tant en Maura, impassible, ens anuncia la *reprise* de la discussió del projecte de Administració local.

Hi ha qui assegura que en el Senat hi

trobará el projecte una resistencia tant ó més forta que en el Congrés. Veurém.

Molt seria que aquells avis venerables y xaruchs tinguesin tant aguant com els gallets de batussa de la Cambra popular.

De totes maneres en Maura sembla convenstut de que el projecte aviat serà lley. El Sr. Ossorio y Gallardo que sembla que s'en hauria anat de Barcelona ab ganes de no tornar, se posa novament devant de aquest govern civil disposat, per ordre del ilustre quefe, á estarse á n'aquí fins que quedi implantada la lley de Administració local.

Tot aixó fa creurer, donchs, que en Maura porta pressa y que apretará de valent.

No hem de tardar gaires dies á veurer la marxa que pren la cosa, ja que, segons s'anuncia, tant al Congrés com al Senat el primer assumpto que figurará en l'ordre del dia serà el projecte de Administració local.

No hi fem, donchs, calendaris, y esperém que si el projecte és aviat lley, no hem de trigar tampoch, veyentlo implantat, á judicar sobre la práctica cóm marxa l'engranatge de la administració local ab el nou y tant discutit sistema del senyor Maura.

JORDI PICAROL

Quatre paraules

El Sr. Niubó tingué una gran pensada al proposar que les millors composicions dels poetes carlins se reculleixin en volums que publiqui LA BANDERA REGIONAL.

Jo, com á carlista, com á fervent admirador y humil conreudor de la literatura catalana, m'adhereixo á l'idea exposada per dit senyor, car, en el meu entendre, grans y profitosos serien els fruits que'n treuria nostra Causa si aixó, que avuy no passa de projecte, arriba algún dia á ser un fet reyal y positiu.

Dues son les principals causes que fan necessari el portar al terreno de la práctica aquesta idea: la primera, perquè nostres correligionaris aimants de les lletres pátries trobarien un lloch ahont poguer satisfer sos anhels, sens necessitat de recorrer á llibres d'autors no carlins que moltes vegades, encara que semblin morals, porten amagat entre ses pàgines el malehit vereno de la dolenteria y l'immoralitat; y la segona, perquè'ls poetes carlins veurien coronats llurs esforços y treballs per l'èxit més falaguer, car tindrien la complerta seguretat de que'l fruit de ses inspiracions subsistiria á través dels anys, en lloch de perdres en mitj l'indeferencia de tothom, com moltes vegades sol succehir, y s'animarien més y més á treballar per nostres sagrats ideals per medi de la poesia y de la prosa literaria.

Perquè no hi ha dupte, que la poesia es un dels medis més eficaces pera fer carlins; puig avuy podriem dir que quasi tothom está més ó menys aficionat á llegir versos. Donchs si'ls poetes carlins treballen constantment y sens descans, cada hū á la mida de ses forces, y'l fruit de son treball es recullit en volums, aquestos volums s'escam-

parán per molts indrets de nostre terra, y, com que estarán impregnats d'una dolça flaire carlista es fácil, y fins m'atreveixo á dir seguríssim, que els que llegeixin les poesíes en ells contingudes pendrán quelcom d'afició á nostres sacrossantes idees. Per aixó convé que cada hù s'afanyi en treballar á mans forçades, y si necessari fos fins arribar á l'abnegació.

Companys, feules fremir vostres lires! Cada nota, cada sospir y cada vibració que exhalin vostres lires pot fer un nou carlista.

Canteu ab versos elegíachs el dolor y la pena que flagel·len el cor d'aquell R... que, allunyat de sa volguda Patria, la plora dia y nit, rabejantse la seva ànima en el mar de l'anyorança, y que viu tan solament per l'esperança de que algún dia podrà tornar á véurela.

Contempleu la bella florida que treu l'arbre de la Tradició y no podreu menys que entonar un cant de primavera, saturat tot ell d'una dolça alegría.

Contempleu aquesta Joventut que seuse temors ni rezels desplega als quatre vents la sacrosanta bandera de Deu, Patria y Rey, y de vostres lires en sorgirá un himne fort, un himne potent, un himne de notes vigoroses.

Canteu, companys, canteu, que vostres cants serán llevar feconda que engendrará nous carlins.

Y vos, benemérit Director de LA BANDERA REGIONAL, publiquen ses composicions en petits volums y escampeulos arreu. Si ho feu aixís fareu un gran be á la Comunió Carlina.

Y ara acabaré ab aquelles paraules tan vibrantes y encoratjadores ab que'l pulcre y exquisit poeta Jaume Riera tancava'l seu article d'adhessió á la mateixa idea á que jo avuy m'atreveixo:

¡Bon cor y avant!

J. ABELART

Tarragona 29 de Setembre de 1908.

¿Qué has dit?

Amich Picas: Trovo, verdaderament, qu'es tart lo del Certamen pe'l Sant del Rey, com tú proposaves. Además, hi haurá la festa ú homenatge als veterans, á la qual els joves hem d'aportarhi tots els nostres entusiasmes.

Tant per la constitució de un Jurat, com per part dels poetes, no's pot convocar á un Certamen sense disposar de un temps relativament llarch.

També som molts els que treballem per guanyarnos la vida, y les lletres les cultivem á ratos, que prou necessitem també pera dar expansió al esperit. Som molts els á qui el burgés té hores y més hores al despatx y ens falta temps pera escriure, y á voltes sols ho podem fer á les festes, enloch de divertirnos.

Jo proposo que'l Certamen se fassi el dia dels Reys, festa tradicional de nostra monarquia. Jo crech que aniría d'alló més be. Y encara crech que sería el temps just, tres mesets escassos. Pero en fi, si'ns carreguem de bona voluntat, ja pot ferse.

Aixó és lo que hi pensat y lo que poso á la consideració dels qui deguin portarho á felis terme.

Adeu, amich Picas.

Es ton amich affm.

VON JOH'RN THINGHISS

Hermoso Proyecto

Lo es realmente el iniciado por un amigo nuestro barcelonés y patrocinado ya para llevarlo á la práctica por la brillante y emprendedora Juventud Carlista de Barcelona, cual es, el de celebrar el día de la fiesta onomástica de Don Carlos, un homenaje de admiración, de respeto y de cariño, por parte de la Juventud Carlista, á los sufridos y abnegados veteranos de las campañas sostenidas por el triunfo de la Tradición española.

Las Juventudes lozanas y espléndidas, repletas de vida y sanos entusiasmos por la causa santa de las gloriosas tradiciones españolas, podrán con satisfacción inmensa admirar á aquellos que un día, ágiles y robustos, con plétora de entusiasmos en el corazón se lanzaron al campo á engrosar los batallones carlistas, que enhiesta tremolaban gloriosa la Bandera de Dios, Patria y Rey y luchaban derramando su sangre preciosa en aras de los principios, de la causa del Derecho que la constituyen, legión de cruzados defensores decididos de la Fe Católica, de las grandezas y bienestar de la Patria adorada y de los imprescriptibles del R...proscrito.

Admirarán las Juventudes, en aquellos veteranos, la consecuencia de soldados del honor, que constituían un verdadero y pujante ejército y que al disolverse pasaron al ostracismo á probar las amarguras del destierro, con todas las miserias y privaciones al mismo inherentes, no haciendo ellas mella alguna en sus entusiasmos, pues han transcurrido ya más de tres décadas, esperando siempre el momento de volver con igual ardor á contribuir de nuevo con su sangre á la defensa de la Bandera mágica de sus amores y ensueños.

Aprenderemos en ello como en libro de oro, las enseñanzas vivientes, de como el honor fulgura esplendoroso cuando anida arrullado en el corazón de los hombres por convicciones sanas y hondamente arraigadas, que es lo que dá fuerzas para ser constantes, sufridos y abnegados é impulsa á levantar los ojos á lo alto; no buscando recompensas peccederas como son todas las de la tierra, sino la recompensa allá en una vida imperecedera, que es en el único sitio en que pueden ser dignamente premiadas las acciones heroicas realizadas por causas santas.

Contemplaremos á nuestros veteranos que han peregrinado durante toda su existencia, probando el cáliz amargo del dolor, que han templado sus almas en el sufrimiento y en el infortunio, pisando espinas y abrojos y se mantienen incólumes, sanos de espíritu, erguida siempre la frente, sin volver la cara atrás ni escuchar tentadoras ofertas como premio á la apostasia y van en deréchura siempre al cumplimiento del deber, fieles á su Dios, amantes de la Patria y fieles á su R...

De inmensa satisfacción gozaremos al contemplar la alegría y el contento que asomará á los rostros de los veteranos al reconocerse unos á otros después de tan prolongada ausencia; cuando al abrazarse con efusivo afecto en los primeros instantes recordarán sus

bazañas de gloria en aquellos días de juventud y de lucha, y se consolarán contándose sus cuitas, penalidades y sufrimientos, y entonces veremos conmovidos surcar por sus curtidos y ya arrugados rostros, lágrimas furtivas, como recuerdo y tributo cariñoso á los que la fiera parca ha arrebatado del número de los vivos, llamados á la Misericordia Divina para recibir el premio reservado á los buenos, dejando casi diezmado los en aquel entonces brillantes y aguerridos batallones.

Al contemplar á aquellos valientes, cubiertas sus cabezas de blancas y venerables canas, que sus energías físicas van ya al oca-so, pero conservan fogosos entusiasmos como áscua de fuego en sus corazones, con la misma intensidad que en los años de la Juventud, es preciso que nos descubramos con respeto en su presencia y procuremos no solamente agasajarlos, sino imitarles, mirándonos en su ejemplo para seguir la senda que ellos nos han trazado.

Mil plácemes merece la Juventud Carlista de Barcelona, por llevar á la práctica proyecto tan hermoso y tan simpático, al que con espontánea decisión se asocia toda la juventud tradicionalista española, deseosa de rendir el merecido tributo á los cruzados de la Legitimidad, que restan como monumento vivo y fehaciente para enseñanza y ejemplo de las generaciones que les seguimos, como se defiende y se conserva la fe religiosa, el honor de la Patria y la lealtad á la realeza.

(De El Tradicionalista)

JOSÉ FONT Y FARGAS

L'educació dels lerrouxistes

Pera que s vegi la tolerancia, el respecte, la llibertat, la educació que gasten els súbdits den Lerroux; y pera que's convencin tots de aquets beneyts que volen plagiar als carlins, fent Aplechs, que en va volen assemblarse als nostres, aquí van unes ratlles d'un periódich de Sabadell, que posa en clar lo passat á n'aquella ciutat ab la gent kabilenya:

«Sabadell dió anteaer una muestra tal vez excesiva de su carácter hospitalario, presenciando impasible é indiferente un acto político realizado por forasteros desconocedores de nuestra proverbial cortesía y de nuestras morigera dascostumbres. Armados los más con gruesos garrotes y provistos de sendos botijos, recorrieron nuestras calles y plazas en actitud provocativa, vociferando «vivas» y «muera» de todo género, particularmente en frente al Centre Catalá, Centre Industrial y Lliga Regionalista. Las provocaciones fueron rechazadas con el silencio más absoluto, nadie se tomó la pena de poner correctivo á tanta audacia, y lo aplaudimos de todas veras y nos enorgullecemos de ello. Sabadell no se asoció directa ni indirectamente al acto político realizado, y los que lo realizaron han de estar plenamente satisfechos de nuestra tolerancia y de nuestra pasividad.

Ho hem dit mil vegades: els lerrouxistes están encara incapacitats pera fer actes d'aquesta naturalesa.

Els falten alguns anys d'educació, si és que á la Casa del Poble saben qué significa aquesta paraula.

Tip. Lit. Fiol y C. Passatge Sant Joseph. — Barcelona

LA BANDERA REGIONAL

CANET DE MAR - La Creu de Pedra